

компонистъ, и дето компонира цѣлъ редъ опери. Следъ несполучливо предприятие съ оперни представления, отива въ Парижъ. Тукъ сжщо пише единъ брой опери, давани главно въ „Комическата опера“. Б. достига върха на славата съ операта си „Бохемката девойка“, следъ което посещава Берлинъ, Виена и Петербургъ, за поставяне свои опери. Б. е ималъ голъма мелодическа изобретателностъ и лекота въ писането. Освенъ кржгло 20 опери, той е писалъ църковна музика, сжщо една школа за пѣние, както и такава за сопрано: „Необходими студии за сопрановия гласъ“.

Банда, фр. Bande — трупа отъ музиканти, образуващи единъ особенъ оркестъръ. Тѣй се наричалъ и императорския оркестъръ въ Франция, състоящъ се отъ 24 цигулки въ времето на Лудвига XIV. Б. наричатъ сега въ Италия и Англия военнитѣ музика и група отъ инструменти, (духови и ударни), които свирятъ на сцената при опернитѣ представления — име дадено отъ нѣколко автори презъ XVIII ст.

Бандурия — струненъ инструментъ, разновидностъ отъ китарата, съ сплескано дъно и шестъ двойни корди — твърде популяренъ въ Испания. Подъ името „Бандура“ въ Украйна е твърде много разпространенъ единъ инструментъ, подобенъ на Б., сжщо съ сплесканъ корпусъ и кжса дръжка, съ 6 струни, при които има и 6 кжси помощни такива.

Бандуръ, Йованъ — сръбски компонистъ, род. 1899 въ Петрина-Баня, училъ въ музикалната академия въ Виена и въ консерваторията въ Прага; билъ е професоръ въ гимназията въ Панчевъ, сега е корепетиторъ въ операта въ Бѣлградъ и професоръ въ тамошната музикална школа. Б. е компонистъ отъ модерното направление, отличаващъ се съ непосредственостъ на израза, кристализираностъ на музикалния погледъ и яснота въ техниката, която се ражда у него непосредствено отъ израза. Неговитѣ творби иматъ единъ зрѣлъ обликъ. Отъ композициитѣ му особено трѣбва да се изтъкнатъ: „Химнъ за човѣка“ — стихове изъ Софокловата Антигона за античенъ хоръ, рецитаторъ, флейта, 2 кларинета, фоготъ, трѣба и пияно; „Ду-

бровачки мадригалъ“, за мжжки хоръ, „Сватовецъ“ за смѣсенъ хоръ

Йованъ Бандуръ

и солови пѣсни („Киша“) съ пияно, женски и мжжки хорове и пѣсни за хоръ съ малъкъ оркестъръ — на собственъ текстъ.

Банелие, Шарлъ — Bannelier, Charles — французски музикаленъ писателъ, род. 15 мартъ 1840 въ Парижъ, умр. октом. 1899 г. с. т., ученикъ на Парижката консерватория, авторъ на множество ценни статии, помѣстени главно въ редактираното отъ него сп. „Revue et gazette musicale“.

Банжо — Banjo — име на единъ китароподобенъ инструментъ на американскитѣ негри, въведенъ въ джазбанда. Звуковиятъ му корпусъ има форма на барабанъ съ дълга дръжка, една кожа, опъната на едно отзадъ открито колело, съ 5—9 струни. Мелодията се свири съ палеца. Прави се въ различни голѣмини.

Банзули — индийски инструментъ, подобенъ на флейта.

Банкиери, Адриано — Banchieri, Adriano — знаменитъ теоретикъ, и компонистъ, род. 1565 въ Болоня, умр. 1634 г., ученикъ на Джуами Лука; органистъ въ разни градове на Италия, най-после въ Болоня,